

جشنواره‌های برای کودکان

جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان که به آن جشنواره فیلم کودک نیز می‌گویند، جشنواره‌ای است سینمایی که از سال ۱۳۶۱ تا کنون طی ۳۵ دوره برگزار شده است که ۲۱ دوره از آن در شهر اصفهان، ۶ دوره در شهر تهران، ۵ دوره در شهر همدان و یک دوره در شهر کرمان برگزار شده است. دوره‌های ۳۳ و ۳۴ این جشنواره نیز به دلیل شرایط متأثر از پاندمی کرونا در کشور، به صورت همزمان در تهران و اصفهان و در قالب مجازی برگزار شد و فقط فیلم‌های بلند سینمایی در یک سالن در تهران و اصفهان با رعایت پروتکل‌های بهداشتی به نمایش درآمدند. همچنین این جشنواره بین‌المللی در طول ۳۵ دوره برگزاری؛ ۱۹ دوره در مهر ماه، ۶ دوره در بهمن ماه، ۳ دوره در آبان ماه، ۳ دوره در شهریور ماه، ۲ دوره در تیر ماه، ۱ دوره در اردیبهشت ماه و ۱ دوره در مرداد ماه برگزار شده است.

نسل جدید کودکان و نوجوانان تفاوت‌های عمده‌ای با نسل گذشته خود دارند و از بدو تولد، دیجیتال زندگی کرده‌اند. در ادامه به برخی از اظهارات کارگردانان، منتقدان و بازیگران حاضر در جشنواره امسال می‌پردازیم.

جواد اقامتی، بازیگر

هدف بزرگ سینما توجه به کودکان است

در ایران هشتاد و هفت میلیون جمعیت و ۲۵ میلیون خانوار داریم و از این تعداد سه میلیون خانواده تک فرزندی هستند که فاجعه است و ما علاقه مندییم کاری بسازیم که خانواده را هدف قرار دهیم.

در گذشته کار تئاتر انجام دادم و با وجود اینکه زندگی خوبی دارم، اما روی صحنه به دلیل اینکه رؤیا پردازی می‌کنم، زندگی من با شکوه‌تر می‌شود. در سال ۷۲ که سن کمی داشتم به عنوان نخبه کشوری از دست رئیس جمهور جایزه‌ای برای کارگردانی فیلم کودک و نوجوان دریافت کردم. هیچ چیز در سینما واجب‌تر از رسیدگی به کودکان نیست. بدون دلیل نیست که این فیلمانه سیمیرغ گرفت است، از لحاظ تکنیکی خیلی خوب بود و قبل از اینکه اتفاقی بیفتد، نشانه‌ای به مخاطب می‌داد تا بینندگان صحنه‌ها را بیابند.

مانی نوری بازیگر سینمای کودک

از جهان کودکان دور شده‌ایم

لازمه ساخت فیلم کودک و نوجوان تحقیق است، بدیهی است که ما باید کودکان و نوجوانان را بشناسیم و بدانیم چه قصه‌ای برای آن‌ها جذاب است یا چه روایت مستندی از چه مشکلی برای آن‌ها اهمیت دارد، اگر تنها بخواهیم فیلم کودک و نوجوان را برای بالا بردن تعداد فیلم در این ژانر بسازیم، پس بدیهی است که مخاطب نخواهد داشت و سرمایه‌گذاری در آن نیز کاهش می‌یابد. وقتی کشورهای پیشرو در زمینه کودک و نوجوان فیلم و سریالی می‌سازند، مخاطب در انتظار

قسمت بعد یا فصل بعد آن خواهد بود، چرا که آن‌ها بچه‌ها و روحیاتشان را می‌شناسند و تصویر درستی از خواسته‌های این قشر دارند، پس می‌توانند فیلم‌ها را نزدیک به واقعیت بسازند و مخاطب را به سینماها بکشانند. در ایران وقتی کودکان و نوجوانان به سالن‌های سینما می‌روند و فیلمی را تماشا می‌کنند که شبیه به خودشان و دنیای خودشان نیست، پس دیگر تمایلی به دیدن آن ندارند، در نتیجه پدر و مادر نیز در این شرایط اقتصادی تصمیم می‌گیرند به جای خرید بلیت سینما و دیدن فیلمی با کیفیت پایین در آن، یک فیلم خارجی خوب را از اینترنت دانلود کنند و در خانه به تماشا بنشینند.

محمد فیلی، بازیگر

بچه‌ها از بزرگ‌ترها باهوش‌تر هستند

کارم در تلویزیون را با فعالیت در حوزه کودک شروع کردم، ابتدا در ۲ سریال مربوط به کودکان گرداننده و گوینده بودم که با استقبال خوبی هم مواجه شد. قطعاً کار برای کودکان سخت است، بچه‌ها از بزرگ‌ترها باهوش‌تر هستند و فیلم‌ها را با دقت خاصی تماشا می‌کنند. بنابراین باید در حوزه کودکان کارشناسی شده کار کنیم. سینمای کودک و نوجوان ما به کارگردان‌هایی مانند حمید عبداللهی که سازنده این فیلم است بیشتر نیاز دارد. او با دقت تمام پلان می‌گرفت و کنترل خوبی روی بازیگران کودک داشت و با حوصله زیاد این کار را تولید کرد که امیدوارم مورد استقبال قرار بگیرد. اصفهان شهر دوم من است، چون سال‌ها اینجا زندگی کردم و فیلم‌های زیادی را در این شهر بازی کردم، به همین علت تعلق خاطر خاصی به این شهر دارم.

جواد هاشمی بازیگر

کار سخت سینمای کودک

استقبال بی‌تعارف مثل سال‌های گذشته نبود. من خیلی ندیدم که بچه‌ها جلوی سینما صف بکشند و در سالن زیاد باشند. یکی از مهم‌ترین علت‌های این است که سه چهار سال جشنواره تعطیل بود و مردم عادت جشنواره رفتن را فراموش کردند. اما برای اوج دوران فیلمسازی کودکان دائم دهه شصت را مثال می‌زنند. ولی اگر بشماریم در دهه شصت کمتر از ده فیلم ماندگار برای بچه‌ها ساخته شده است. این طور نیست که ما فکر کنیم تعداد فیلم‌های ماندگار زیاد بوده است. آن زمان فضای مجازی و پلتفرم و گوشی موبایل و نت فلیکس نبود. مجبور بودند بچه‌ها را به سینما ببرند. الان بیننده فیلم‌های کودک نسبت به دهه شصت کمتر نیست. بچه‌ای هست که باب اسفنجی را ندیده باشد؟ هر کسی که به اینترنت متصل باشد قطعاً فیلم‌های کودکان را می‌بیند. دهه شصت سینما رونق داشت چون گزینه دیگری وجود نداشت.